травень 2009
May 2009

ПРОМІНЬ

Promin

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

ПРОМІНЬ
РІК XXXXIX ТРАВЕНЬ Ч.5
видає
СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Виходить раз у місяць
Головний Редактор - Орися Сушко
Редактор - Оксана Сушко
Редакційна Колегія
Зеня Юзик
Соня Бейзик
Галя Липка
Референтки Променя
Галя Щерблюк
Ольга Лугвиненко
Річна передплата в Канаді - $25.00
Передплата до інших країн -US$30.00
Одне число - $3.00 (Включає 'GST')
Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли

PROMIN
Box 57268
Jackson Station
Hamilton, Ontario, Canada
L8P 4X1
Fax: 905-524-5362
e-mail -promin@sympatico.ca

PROMIN
published monthly by
UKRAINIAN WOMEN'S
ASSOCIATION OF CANADA
VOL XXXXIX MAY No.5

Editor-in-Chief - Orysia Sushko
Telephone 905-572-9626
Editor - Oksana Sushko
Editorial Committee:
Zennia Yuzik
Sonja Bejzyk
Halia Lypka
Promin Conveners -
Helen Scherbluk
Olha Lugvynenko
Administrator - Oksana Sushko
Telephone 905-572-9626
Subscription in Canada - $25.00
Other Countries - US $30.00
Single copy - $3.00
(GST is included)
The editors reserve the right to edit submitted materials
Publication Mail Registration No. 09580
International Standard Serial number
ISSN 038021-40
Agreement No. 40011733

Формат - Оксана Сушко
Layout - Oksana Sushko

ЗМІСТ Contents

2 День Матері ..... Mothers Day
10 Життя і культура ..... Life & Culture
16 Духовність ..... Spirituality
20 Із світу ..... Around the World
22 Вісті з Централі ..... News from the National Office
23 Нашим найменшим ..... For Our Children
25 Громадська Хроніка ..... Community Events
30 Від наших читачів ..... From our Readers
32 Квіти Незабутнім ..... In Memoriam

We acknowledge the financial support of the Government of Canada, through the Publications Assistance Program (PAP) toward our mailing costs, PAP Registration No. 09580

Canada

На обкладинці:
Художник
Олена Кульчицька

Front cover:
Illustration by
Olena Kul'chytska

Союзу Українок Канади
Ukrainian Women's
Association of Canada
National Office
Box 102, Cudworth, SK S0K 1B0
Phone - 306 256 7013

E-mail - pz.yuz@sasktel.net

Редакційна
Editorial

В циклі українських традицій травень - це місяць безмежної радощі. Вся природа пробуджується до нового життя після зимового сну. В цей час оживлення святкуємо радісне і важливе свято, День Матері.

Коли згадуємо матерів, звернім нашу увагу на жінок, які поруч із великими труднощами щоденного життя зуміли виховати своїх дітей в українському дусі, передаючи їм скарб української духовності - свою віру, свою мову і свої традиції. Ці самі матері зрозуміли, що об'єднаними силами більше зможуть зробити для своєї родини, своєї церкви і свого народу, і тому вони з посвятою і з вірою в краще майбутнє дали почин Союзові Українок Канади. Ми сьогодні клонимо голови перед ними, висловлюючи їм глибоку вдячність за їх відданість та далекозорість, що сьогодні дає нам дальшу наснагу продовжувати це благословенне діло.

Отож бажаю всім матерям МНОГІЇ ЛІТА!

Тарас Шевченко, оборонець української жінки-матері ось так писав:

У нашім раї, на землі,
Нічого кращого немає,
Як тая мати молодая
З своїм дитяточком малим.
Буває іноді: дивлюся,
Дивлюся дивом, і печаль
Охватить душу: стане жаль
Мені її, і зажурюся
І перед нею помолюся,
Мов перед образом святим
Тієї Матері Святої,
Що в мир нам Бога принесла.

Орися Сушко

It is difficult to write about Mother's Day in a way that sufficiently does justice to the occasion. In spite of the flood of warm sentiments that rush from my heart when I think of honouring our mothers, there simply don't seem to be any words available in our vocabulary to express those feelings. How does one appreciate the women who were God's vessel by bringing us into the world, some through extremely difficult labours? How does one describe the unique bond which exists only between two human beings who once shared the same body? Why is it that no matter what trials we face in our lives or what challenging decisions we must make, we inevitably yearn most for the advice and protection of our *Ridna Mama*. As a good friend of mine reminds me, Mother comes first, right after God.

I suppose the relationship between mothers and daughters is different from that between mother and son. As women, we can share her insights in a special way, and understand her pain in ways that perhaps our brothers cannot. At the same time, a son will learn the sacredness of motherhood from his mother as well as his father, and this will shape the quality of all his future relationships. In the home, the mother's role is multi-dimensional. Not only is she child-bearer and physical nurturer, she is also teacher of traditions, values and faith. Her role is so foundational to our lives that we can easily take our mothers for granted. Mother's Day gives us an opportunity to celebrate their lives. And for those whose mothers have entered into eternal rest, we know that their loving spirits remain with us in each prayer, because they are very likely the ones who imprinted those prayers on our young hearts.

Оксана

Велика місія *Української Матері*

Гей! Заграйте гори!
Зашуміть діброви,
Приберіться ниви
Красно та багато!

Зажурчіть потоки,
Заведіть розмови
Про святочну днину
Про велике свято!

Цими словами поет закликав не лише все людство, але й всю прекрасну природу до святочного дня - дня Матері.

Місяць травень - це найкращий місяць у році. Весна приходить і сонячним промінням приносить людям радість.

Могутня мати-природа пробуджується від сну, зелененька травичка випускає свої паростки. Птахи своїми піснями наповнюють небесні простори. Діти своїм криком, граючись, весну підтверджують і ця весняна радість відбивається на їхніх личках сонячним промінням.

І в один з таких весняних днів ввесь культурний світ відзначає свято Матері. Якраз у ці великі дні пробудження природи думки усіх людей летять до тієї, що нас у світ випроваджувала, до тієї, що всі недолі з нами ділила, поради нам давала. А як ми у світ ішли, лишалась вдома і зі сльозами на очах за нами дивилась, благаючи у Бога гарячою молитвою Божої опіки над нами та кращої долі для нас.

Наша Мати! Дорога Мати! Скільки в цьому слові криється любові, опіки і щастя?

Мати - це символ найкращого.

Чи хтось може віддати все, як Мати, дитині своїй?

Чи хтось може з більшою увагою стежити за кроками своєї дитини і тішитися сердечно її успіхами і боліти над її невдачами?

Велика сила материнської любови ніколи не вмирає. Бажанням кожної матері є виявляти свою безмежну любов в серцях своїх дітей. Бути доброю і зразковою матір'ю - це є найважливіше. Від Мами залежить яка дитина буде в

майбутньому. Вона свідома того, що духовне оформлення дитини залежить від того середовища, в якому проходять дитячі роки.

У ці травневі дні святкуємо й ми свято Матері, віддаючи пошану і живим матерям, і тим, що відійшли уже у вічність, і присутнім і тим, розкинутим по великих просторах, що не можуть взяти участи у цих святкуваннях.

В цих травневих святкуваннях цілий культурний світ розбитий, роз'єднаний, буде об'єднаний серцем і думками, згадуючи Матір. Ми, українці, в цей день вшановуємо Матір-Українку.

Перед нашими очима стоїть вона спрацьована, зажурена, похилена під тягарем недолі. Але скільки в неї сили, віри в кращу долю дітей її і в невмируючість народу рідного.

Це ж вона вчить дітей вимовляти свої перші слова в українській мові, за кілька років і "Отче наш!" І здається їй, що ніхто інший краще не може зрозуміти її як Мати Божа, що над сином своїм Божественним свої сльози проливала, відчуваючи в серці своєму ту тяжку дорогу хресну, що Христа чекала!

І тому ж Мати Божа така близька серцю Матері-Українці.

* * *

Образ матері князівської доби - це образ завзятої матері-виховниці в небезпеці і тяжкій праці, яка вміло виховувала молоде покоління, а часто і зі списом чи мечем ставала в його обороні.

Згадуючи сьогодні Матір-Українку, не можна промовчувати Воскресіння нашої страдниці України, яка після 75-літнього поневолення будує нове життя.

Наша Мати-Українка витримала все, хоч багато з них не дочекалися цього благословенного дня - відродження нашої держави, хоч ще й бідної сьогодні, але багатої тим, що вона вільна. І тут велику ролю відіграли також і наші Матері. А ми, їхні діти, розкинені сьогодні по цілому світі, ніколи не забували про них і линемо сьогодні всім своїм серцем і душею допомогти їм.

Відзначаючи день нашої Матері-Українки, я хочу пригадати стрічки поетеси Марії Підгірянки, яка в свій час писала таке:

"Більше нічого я не хочу,
Ні щастя, ні спокою!
Терновим шляхом поволочу
Тернову долю свою!

Лиш доки хочу в світі жити,
Лиш того я бажаю, щоб
В серцях дітям своїм
Влити любов до свого краю!"

Тетяна Носко-Оборонів
із "Українського Голосу"

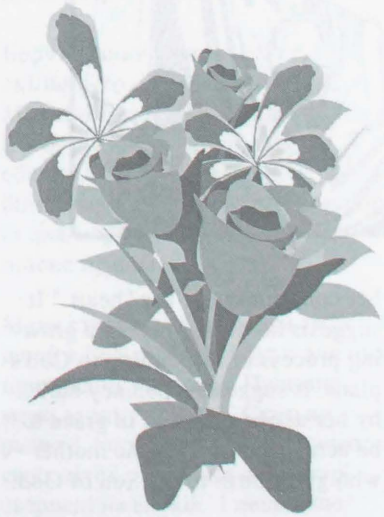

Матусенько

Матусенько!
Було, на терня ногу
вколю і плачу.
Ти мене полаєш:
"На, маєш - слава Богу!

Отак тобі і треба за
свавілля!"
Але душа в самої, бачу,
в'яне, до рани тупиш зілля.

І рвеш стару сорочку на
пов'язку
Мій біль минався хутко.
Нині знову шовкову,
ніжну ласку твоїх великих
рук згадав я, нене...
І знов прибіг до тебе -
лиш не сердься -
у серці рана в мене.

Не можу я добути з нього
терен, любов'ю вбитий.
Все тобі сказавши,
як завше,
нині певен, що ти мені
поможеш... правда, рідна?
Так що ж це ти не чуєш і
не бачиш, неначе
ти не згідна...

Невже не можеш ради
серцю дати,
страждання втихомирити
нестримні, скажи мені,
мудра мати!

Дмитро Павличко

Mary Mother of God

Mary as Mother of God will always be for Christians, led by the Holy Spirit to understand the greatness of Jesus Christ, their favourite title addressed to her, for it invokes the poverty of the handmaid of God as empty virgin receiving God's infinite love into her consciousness, her "heart." It suggests her total "yes" in a growing process of responding to God's plans. It suggests a potency called by her active response in grace to be actualized as truly the mother who gives birth to the Son of God.

Above all, as we Christians stand before her icons or kneel at our bedside, the Spirit of God opens up to us the vision of the beloved disciple, John, who took her to himself as his mother: "Now a great sign appeared in Heaven: a woman, adorned with the sun, standing on the moon, and with the twelve stars on her head for a crown" (Rv 12:1). By God's grace we realize the gift Mary is as our loving Mother and in muted voices of reverence and surrendering love we echo back to her: "Holy Mary, Mother of God, pray for us sinners now and at the hour of our death. Amen."

A Mother and a Little Child

A mother and a little child
came into the world and smiled
earth has never been the same
since they came
with their touch of spring
men called Him little king
and her his undefiled…
the Mother and the little Child.

A mother and a growing boy
brought the world a special joy
sharing all our common ways
nights and days
as a family,
none knew their destiny
earth could have been his toy…
the Mother and the growing Boy.

A mother and a dying son
loved the world with hearts as one
through His death on Calvary
in you and me
He has come to dwell
Earth cries "Emmanuel,
see what their love has done!"…
the Mother and the dying Son.

Bill Peffley

Світлий спомин *про маму*

Марія Стадник, Оттава

Ось я прийшла до Тебе,
люба Мамо,
Бо в душі важкий тягар несу,
А в тебе тут
так затишно й гарно,
Я мимоволі гублю гірку
свою сльозу.

Так хочеться з Тобою бути
кожну мить
І слухати житейські всі
поради,
А серденько так ниє і болить,
Бо знає: у Твоїх словах не
було зради.
Щодня стою і плачу,
плачу і молюсь,
І прошу лиш один промінчик
сонця денно,
В моє тривожне серденько і
душу
Благою Господа -
та все даремно!

У світі все починається з Мами

"Сини і доньки, наче маків цвіт,
Краса, щоб ваша не зів'яла.
Ви з юних і молодечих літ
Шануйте честь, шануйте Маму".

Мати - це цілюще джерело сильної віри, великої надії і щирої любові. От ми живемо і думаємо, що у світі є всякої любові: юна, студентська, молодеча та приятельська, але найперша, найсильніша і найвірніша - любов матері до своєї дитини. Мама над своїми дітьми сонечком сіяє, скільки ночей не досипляє, бо ж їх оберігає: накриває, пестить, голубить як те ніжне ангелятко.

Виростають діти і мамине око всюди досягає, що вони й не думають, а мати бачить і все знає. Одружуються діти і далі мама піклується ними. Коли щось негаразд у сім'ї дітей, мама спішить першою, щоб подати руку допомоги.

Беруть синочка до війська, і скільки-то сліз виливає рідна Мати! Вона молиться день і ніч Богові та Божій Матері, щоб оберігали її дитину від всякої біди і горя. Щира молитва матері із дна моря врятує її дітей - це дійсна правда.

Мати старається виховати своїх дітей в Божому дусі і бути для них прикладом у всьому. Приємно мати велику родину. Скільки радості, коли одружені діти мають своїх діток. Тоді вже очі матері звернені на внуків. І дивно, що внукам ще більше уваги приділяють бабусі; більше їх голублять і дідусі.

Те, що пропустили батьки в молодих роках віддати дітям, то віддають онукам.

Діти повинні знати і відчувати, що любов материнська є безмежна незгасаюча. То ж любімо своїх матерів і бабусь ніжно та сердечно.

Від щирого серця ми вітаємо наших дорогих, наймиліших, найкращих мамусь і бабусь із цим радісним весняним святом!

"Радійте за своїх діточок і внучат,
Синів і дочок любі мами і бабусі,
Що від вас навчилися жить,
І слава про вас, добра слава,
Хай птахом по світу летить".

Марія Стадник
Культ-освіт. Референт
Відділу СУК ім. Лесі Українки
Оттава, Онтаріо

Призначення Матері

Свято Матері криє в собі щось вище і веселійше, ніж будь-яке звичайне народнє свято, бо має початок в нутрі кожного народу - в родині. Тому це родинне свято потягає за собою найкращий сентимент людської душі, воно дає нам нагоду віддати честь і пошану найідеальнішій нашій приятельці в житті - своїй Родительці-Матері.

В житті можемо мати гарних, щирих, добрих приятелів, але ніхто не виллє тої ніжної любови в такім лагіднім тоні і так без застережень не пожертвує себе для нас, як матір, котра нас на світ привела, немічних в пелюшках вигрівала, своїми грудьми кормила, недоїдаючи й недосипляючи доглядала, берегла в небезпеці і в кожнім разі готова була віддати своє життя. Вірна любов матері є безконечна і незмірна. Родина може відцуратися, друзі можуть стати ворогами, приятельство може забутися, тільки в материнськім серці знайдемо безкорисну любов, що огріває нас від колиски до гробу.

Нема мови, щоби нею висказати силу, красу, героїзм й посвяту материнської любови, бо ця любов не має границь - коли ніжна, безкорисна, невимушена, повна самопосвяти і гідна подиву. "Що є Рафаелева Мадонна", каже один письменник, "як не тінь материнської любови, зазначена пензлем на полотні?" А німецька прислів'я говорить: "Найвища любов - Господа, Найкраща любов - Матері". Материнська судьба і доля в житті незмінна. Її судженю класти здоров'я, а часом й життя на вівтар свого покликання. "Коли Господь подумав про Матір, то мусів усміхнутися із задоволенням, що створив її такою богатою, сильною, благородною, що від неї залежить все

потомство, - говорить прислів'я східних народів.

Добра матір повинна бути не так горда тим, що дала гарну вроду дитині, як тим, що вона перша вщепить гарний характер і добрі прикмети в душу своє дитини. Найславніші учителі признають, що одна добра матір вартує за десять учителів, а материнське серце - то дітям шкільна лавка. "Кажуть, що чоловік найсильніший, бо панує над морем, землею і низшим сотворінням, але є ще більша сила, а та рука, що колише колискою, вона володіє світом", пише англійський поет Валес.

Задачею матері є не лише подбати про тілесне виховання, але її обов'язком більшим і тяжчим є духовне виховання, і ублагороднення дитини, і то так для її особистої користі, як і для добра загалу. Мати не тільки повинна нагодувати і убрати дитину, але повинна вщепити в свою дитину гарні душевні прикметі і чесноти, як любов до своєї родини, до свого народу, до своєї мови і звичаїв, сильну віру в Бога і прив'язання до релігійно-морального життя; замилування до науки і праці, до порядку, до послуху, до завзяття, до витревалості і жертовності.

Наполеон сказав: "Франція нічого так не потребує до відбудови нації, як добрих матерів. Це найкраща система в однім слові". Особливо в теперішнім часі, серед українського народу ідеальна мати є дуже пожадана і ми повинні цьому питганю посвятити більше часу, як це досі діялося. Коли-б кожна матір, свідома свого значіння, взяла собі до серця слова Івана Франка:

..... думай, що на тобі
Мілйонів стан стоїть,
Що за долю мілйонів
Мусиш дати ти одвіт.

То певно, що протягом одного-двох поколінь українська нація зрівнялася б з іншими культурним народами під кожним зглядом.

Ганка Романчич
Із книжки "День Матері" СУК

ЗВЕРНЕННЯ
з нагоди Дня матері

Любі наші матері!

Сердечно вітаю вас із найпрекраснішим святом – Днем матері.

Немає дорожчої і ріднішої людини, ніж мама, яка дала нам життя, навчила мудрості і благословила на добрі справи та починання. Уроки матері лишаються головним дороговказом на життєвому шляху, а її любов – надійним оберегом.

У цей світлий для кожного з нас день низько вклоняємося й щиро дякуємо вам, дорогі наші матері, за ваше велике серце, за ніжність і ласку, за безмежне терпіння і щоденну копітку працю.

Найщиріші слова подяки адресую багатодітним матерям та жінкам, які стали турботливими неньками для дітей-сиріт. Ви – уособлення доброти, милосердя й шляхетності, ви піклуєтеся про наше найдорожче багатство – дітей, віддаєте їм світло, тепло і щедрість своєї душі.

Вітаю українських матерів у всьому світі. Вклоняюся представницям нашої діаспори, які з покоління в покоління прищеплюють своїм дітям національний дух. Вклоняюся українським жінкам, які працюють у чужих краях, щоб забезпечити майбутнє своїх синів і дочок.

Материнство – це джерело нашого буття, основа сім'ї, роду і народу. Бути матір'ю – безцінний Божий дар. Це велика відповідальність – виростити своїх дітей здоровими фізично і морально, добрими й сильними у житті, гідними громадянами української держави. Нехай нагородою вам стане любов ваших дітей та їхня щаслива доля.

Від усієї душі бажаю всім українським матерям здоров'я, родинного затишку, добробуту і впевненості у прийдешньому дні. Господнього благословення вам і вашим родинам.

Із синівською любов'ю і вдячністю

Віктор ЮЩЕНКО

Симон Петлюра

10 травня 1879 - 25 травня 1926

25-го травня минає 83 роки з дня мученицької смерти незабутнього Сина України, невтомного борця за визволення Рідного Краю з московської неволі - Симона Петлюри.

Минуло 83 років з того часу, як навіки перестало битись палаюче вогнем творчої любові до нас його багате чуттям серце, таке часто бідне на втіхи і радість, таке густо поколене тернями з чужого та й рідного поля. Перестало битись те серце, що так болісно тремтіло й стискалось, коли бачило недолю й бідність рідних людей, коли не дочувалось належнього братнього відгуку тих, кого кликало на спільну оборону за всього окраденої України.

Минає 83 років, як востаннє закрились ті очі, в яких так яскраво світилась тверда віра в нашу, здавалось, вже близьку перемогу над ворогом, в яких променіла надія на те, що "прийде час і нарід наш огнистим видом засяє в колі вільних народів", в яких горіла й безмежна любов до поневоленого народу.

Палахкотіли колись ті очі і блискавками завзяття й помсти до ворогів, бо Симон Петлюра мав повне право разом із Шевченком сказати - "та неоднаково мені, як Україну злії люде присплять, лукаві, і в огні її окраденую збудять . . ." І став наш Велетень перетворювати слова поета в чин.

83 років тому назад зніміли уста, які чарували слухачів прекрасними промовами, що підбивали під його вплив людей розумними доказами, твердою і непоборною переконливістю; заніміли уста, що так твердо й сміливо кликали до зброї, до бою, що так пестливо й побожно шептали: "Рідний Краю, моя Україно!"

Перестав працювати невтомний розум Героя визвольного чину, що тверезо думав за десятки мілйонів нашої нації, що охоплював і заглядав до кожної ділянки українського життя й державности, що й при найбільше несприятливих внутрішніх і зовнішніх обставинах, при надзвичайно заплутаних умовинах життя в крутежі світової військової завірюхи безупинно шукав і нерідко знаходив можливо щасливий, згідний з честю народу, збройний і лицарський вихід. Єднався тільки з чесними друзями, яким беззастережно вірив і від самого початку свого свідомого національного життя завзято боровся з віроломною царською, червоною і білою Москвою.

Минуло 83 років, як 25 травня 1926 року на вулиці Парижа підісланий червоною Москвою жид-комуніст Шварцбарт сьома кулями убив Симона Петлюру, що всього себе від молодих літ й до останньої хвилини свого життя присвятив на службу Рідному Краю й досмертну боротьбу за його визволення з-під Москви.

Український народ лише після смерти зрозумів, кого він втратив в особі Симона Петлюри. Кожний українець, в якого б'ється чесне серце, і де б не занесла його доля, згадує сьогодні постать Незломного Борця за волю України й побожно живе і далі в душі всього українського народу.

Михайло Ситник

Symon Petliura

10 May 1879 - 25 May 1926

Symon Petliura was a renowned statesman and publicist; supreme commander of the Army of the Ukrainian National Republic and president of the Directory of the Ukrainian National Republic. His influence on the Ukrainian nation was tremendous.

He entered the Poltava Theological Seminary in 1895 but was expelled in 1901 for belonging to a clandestine Ukrainian hromada, which he had joined in 1898. From 1900 he was also active in a political cell in Poltava that became the nucleus of the Revolutionary Ukrainian party (RUP). To avoid arrest he moved in the autumn of 1902 to Katerynodar, in the Kuban, where he worked as a teacher and then, under the supervision of Fedir Shcherbyna, cataloged the archives of the Kuban Cossack Army. For his involvement in Katerynodar in the local RUP branch (the Black Sea Free Hromada) and in RUP periodicals (notably Dobra novyna) published in Austrian-ruled Lviv, he was arrested in December 1903.

After being released on bail in March 1904, he went to Kyiv and from there, in the autumn, to Lviv to do RUP work and to edit its monthly newspaper Selianyn. In 1905, after the general amnesty, he returned to Kyiv. In January 1906 he left for Saint Petersburg to edit, with Prokip Poniatenko and Mykola Porsh, the social democratic monthly Vil′na Ukrajina. After returning to Kyiv in July 1906, he worked as secretary of the newspaper Rada, coedited Slovo, the organ of the Ukrainian Social Democratic Workers' party, and contributed to the monthly Ukrajina. In 1909 he moved to Moscow and worked there as a bookkeeper until 1912, when he became coeditor, with Oleksander Salikovsky, of the Russian-language monthly Ukrainskaia zhizn′ (1912–17). In 1916 and until the beginning of 1917 he was deputy plenipotentiary of the All-Russian Union of Zemstvos aid committee on the Russian western front.

After the February Revolution of 1917 Petliura was elected head of the Ukrainian Military Committee of the Western Front. He was sent as a delegate to the First All-Ukrainian Military Congress (18–21 May 1917) in Kyiv, where he was elected chairman of the Ukrainian General Military Committee. In June 1917 he was appointed general secretary of military affairs in the first General Secretariat of the Central Rada, and directed all his energies to organizing and building up the Ukrainian armed forces, while facing opposition from certain members of the Central Rada as well as open and active hostility from Russian circles.

In late 1917, disagreeing with the policies of Volodymyr Vynnychenko, the chairman of the General Secretariat, Petliura resigned and went to Left-Bank Ukraine. There he organized and commanded the Haidamaka Battalion of Slobidska Ukraine, a military formation that played a decisive role in the January–February 1918 battles for Kyiv and suppression of the Arsenal uprising there.

After Hetman Pavlo Skoropadsky's coup in April 1918, Petliura headed the Kyiv Gubernial Zemstvo and All-Ukrainian Union of Zemstvos. He was arrested by the Hetman government in July 1918 but was released after four months, and went to Bila Tserkva. There he took part in the popular uprising against Skoropadsky's regime and was then elected a member of the Directory of the Ukrainian National Republic and supreme otaman of the Army of the Ukrainian National Republic.

On 11 February 1919, after the army's retreat from Kyiv and Volodymyr Vynnychenko's flight abroad, Petliura succeeded him as president of the Directory and resigned from the Ukrainian Social Democratic Workers' party. In the difficult conditions of the next ten months he commanded the UNR army and later joint UNR Army and Ukrainian Galician Army (UHA) against the Red Army and Volunteer Army.

On 5 December 1919, surrounded by the enemy and faced with certain defeat after the UHA established a separate alliance with the Volunteer Army, Petliura and some members of his government fled Ukraine and made for Warsaw in the hope of finding support and allies there. In the meantime Petliura ordered the UNR Army to begin the First Winter Campaign.

After the signing of the Treaty of Warsaw in April 1920, the UNR army under Petliura's command and its Polish military ally mounted an offensive against the Bolshevik occu-

pation in Ukraine. The joint forces took Kyiv on 7 May 1920 but were forced to retreat in June. Thereafter Petliura continued the war against the Bolsheviks without Polish involvement. Poland and Soviet Russia concluded an armistice in October 1920, and in November the major UNR army formations were forced to retreat across the Zbruch River into Polish-held territory and to submit to internment. Petliura and his government resided temporarily in Tarnyw. Later Petliura moved to Warsaw under an assumed name.

In late 1923, faced with increased Soviet demands that Poland hand him over, he was forced to leave for Budapest. From there he went to Vienna and Geneva, and in late 1924 he settled in Paris. There he founded the weekly Tryzub and oversaw the activities of the Government-in-exile of the Ukrainian National Republic until his assassination by a Bessarabian Jew (Shalom Schwartzbard) claiming vengeance for Petliura's purported responsibility for the pogroms in Ukraine. He was buried in Montparnasse Cemetery.

Petliura debuted as a publicist in 1902 in Literaturno-naukovyi vistnyk. There and in the periodicals he edited, he published many articles on political, civic, and cultural affairs, particularly on the question of Ukraine's national liberation. His articles had a discernible impact on the formation of Ukrainian national consciousness before the Revolution of 1917.

As an émigré in Poland, Petliura wrote a brochure on contemporary Ukrainian émigrés and their responsibility (1923). In Tryzub he wrote mainly about the 1917–21 attempts at Ukrainian nation building, the responsibility of émigrés, and Ukraine under Bolshevik rule. The entire period of Ukraine's struggle for independence is indissolubly linked with Petliura. As a publicist, politician, and military leader he was uncompromising on the issue of Ukrainian independence. Petliura's broad outlook was particularly evident in his definition of the tasks of Ukrainian émigrés and their role in the struggle for Ukrainian statehood.

Despite the initially negative, if not openly hostile, attitudes of certain émigré (particularly Western Ukrainian) circles to Petliura because of his central role in the Treaty of Warsaw and the Ukrainian-Polish alliance, since the mid-1920s he has personified, perhaps more than any other person, the Struggle for Independence.

The personification seemingly also extends to the issue of the pogroms that took place in Ukraine during the revolutionary period of 1918–20, and Petliura has frequently been invested with the responsibility for those acts.

Petliura's own personal convictions render such responsibility highly unlikely, and all the documentary evidence indicates that he consistently made efforts to stem pogrom activity by UNR troops. The Russian and Soviet authorities also made Petliura a symbol of Ukrainian efforts at independence, although in their rendition he was a traitor to the Ukrainian people, and his followers (Petliurites) were unprincipled opportunists.

Taras Hunczak

This article originally appeared in the Encyclopedia of Ukraine, vol. 3 (1993)

Сім пострілів,
підступних і лукавих ,
На кожну літеру - один набій,
Й зоря погасла в небі голубім, Своїм мигтінням осяйнувши славу.

Сім стрілів, бо сім літер -
це Петлюра, Бо Україна -
також літер сім,
Поєднані у запалі однім
З Твоїм життям у дні лихої бурі.

І від Твоєї дорогої крові,
Здавалось, почорнів старий Париж,
І ми не знали, як благословиш Ти нас на помсту і на битви нові.

Бо ж не дзвонили дзвони
у столиці, Бо Київ плакав тільки у ночі,
А вороги збирались, як сичі
Підстерегти печаль на наших лицях.

А ми, як сироти, поміж собою
Затаяно клялися на шаблях,
Підняти вище жовто-синій стяг, Що впав із рук Твоїх разом з Тобою.

Ми несли прапор,
славою повитий, Бо знали, як і знаємо тепер,
Що наш Отаман лиш в Парижі вмер, А на Вкраїні буде вічно жити.

Михайло Ситник

Віра Рятує

Бронислава Скорупська

Хтось постукав у двері. Микола підійшов до дверей - перед ним стояв пристойний юнак 18-20 років. Русяве, коротко підстрижене волосся золотом переливалося на сонці. Одежа на ньому була чиста, старанно випрасувана.

- Дозвольте зайти у хату, я називаюся Том Томпсон. Я мушу з вами говорити. Телефонував до вас уже кілька разів, але ваша пані не хотіла мене вислухати, а це ж так для мене важливо, прошу впустіть.

Часи, коли двері не замикалися і людина не боялася незнайомого, давно минули. Тепер Америка загратована, вікна й двері убезпечено охороною сигналізацією, і до хати звичайно не впускають чужих людей з вулиці, але настирливість цього юнака зацікавила Миколу, і він, забувши правило обережности, відчинив двері.

- Що ж це таке важливе привело вас до моєї хати? - спитав Микола.

І Том швидко говіркою, ніби відразу хотів скинути ввесь тягар, що давив його груди, почав оповідати.

- Я є колишній наркоман. Маючи лише п'ятнадцять років, я покинув школу і почав уживати алкоголь та наркотики. Батьки всілякими способами старалися відірвати мене від нового товариства та навику; вмовляли, просили, грозили і врешті батько вигнав мене з хати. Я не почував до нього ні любови, ні жалю, ані співчуття. Жив у парках, і мені треба було багато грошей, щоб купувати наркотики, отож я почав красти. Рік тому я вкрав і вашого човна, який був прив'язаний ланцюгом на березі ріки Делавару напроти вашої хати. Я поплив човном за течією миль з дванадцять, де жила поблизу моя добра бабуся. Витягнув човен на берег і якось затягнув його на її подвір'я і там за кілька днів мені вдалося його продати. Бабуся була завжди рада, коли я у неї з'являвся, і не завдавала мені ніяких запитань. Спосіб мого життя вів мене до самознищення. Я був самітний, хворий і напівпритомний.

Одного разу, блукаючи безцільно вночі вулицями, я опинився близько вашого дому. Далі йти не було сили і я сів на пеньку, що коло річки. Ніч була тиха і зоряна. Повний місяць дивився на мене, і ми вдвох, місяць і я, відбивалися на плесі спокійної річки. Раптом я відчув наплив дуже сильних емоцій, красу цього світу і свою нікчемність. Вперше у житті я почав молитися, я плакав і благав у Господа порятунку. Вкрай знеможений, заснув.
Прокинувся, коли сонце почало вже добре пригрівати. Коло мене стояв незнайомий чоловік. Коротко поговоривши, він запропонував мені поміч. І так я опинився в оточенні людей, які допомогли мені лікуватися. З ними я ходив і до церкви та став віруючим.

Тепер я прийшов до вас просити вибачення та запитати, скільки я вам винен за човен. Я уже з багатьма покривдженими мною розрахувався і тепер черга розрахуватися з вами. Правда, поки що я працюю доривочно і не маю грошей, але як тільки знайду іншу працю, то з першої ж платні зверну вам борг.
Така сповідь глибоко зворушила чернігівців: Миколу, його дружину Тамару та їхніх дітей Лесю і Микольця.

- Я дуже зворушений вашою сповіддю. Тому, що ви віднайшли себе і стали чесною людиною, - я все вам прощаю і дарую. Як заробите гроші - сплачуйте іншим, а мені ви вже заплатили тим, що дали добрий приклад для моїх дітей, які тепер якраз у такому віці, як були ви, коли спотикнулися на життєвій дорозі.

Ще одна маленька річ: я влаштую вас на працю у фірмі, де я працюю і маю там добре становище. Отже, вас влаштовано на роботу.

Теплі погляди Миколи і Тома зустрілися і вони з зворушенням подали один одному руки.

Подала Маріа Нечай, Гамільтон

Recollections About the Life of the First Ukrainian Settlers in Canada

In the last two issues of Promin, some of our subscribers have shared their stories about the rich and precious heritage which their ancestors brought with them to Canada. We have received numerous comments from readers, expressing their enthusiastic interest in these articles. Please be encouraged to share your family's history in Promin as well. It is our common culture and faith that bind us together in our new 'homeland', Canada.

Excerpt from
Recollections About the Life of the First Ukrainian Settlers in Canada

Collected and Written by
William A. Czumer

Translation by Louis T. Laychuk
Introduction by Manoly R. Lupul

Published by the Canadian Institute of Ukrainian Studies, Edmonton 1981
ISBN 0-920862-10-1

This book is a translation of a work first published in Ukrainian by William (Vasyl) Czumer in Edmonton in 1942. It deals with the history of Ukrainian life in Canada during the most difficult period - the first twenty-five years of settlement. Events during the First World War and its aftermath are little mentioned.

From the Introduction:

It is not difficult to imagine the strong feelings which must have motivated William Czumer in assembling these recollections. The year 1942 marked the fiftieth anniversary of that vanguard of Ukrainian settlers to Western Canada whose coming released a veritable flood of land-hungry peasants from Galicia and Bukovyna in the old Austro-Hungarian empire. In 1941, in the midst of considerable discussion of the anniversary in the Ukrainian press, William Czumer had helped to organize the Ukrainian Pioneers' Association of Alberta, which is still extant. As its first secretary-treasurer he began collection data and funds for a book on the Ukrainian settlers in Alberta. To him, it was the first step toward writing the history of the Ukrainian in Canada outlined in an issue of Ukrainskyi holos (Ukrainian Voice) in September 1939. Both were very ambitious projects for a people primarily rural, recovering from depressed economic conditions and plunged suddenly into the uncertainties (and opportunities) presented by world-wide military conflict. As a result, William Czumer found himself with a handful of valuable first-hand personal experiences, numerous photographs and several scattered newspaper accounts which, to the astonishment of many, he proceeded with characteristic vigour and determine to weave into a volume at his own expense."

***Note**: The introduction continues to describe the path that took William Czumer from the time of his birth in Ukraine to settlement in Canada and his most interesting life. We highly recommend reading this fascinating book. It brings to light, once again, the trials and tribulations the first settlers from Ukraine to Canada had to deal with. It relates first hand some of these experiences in a most poignant manner. They persevered and left a wonderful legacy for future generations. Following is an article from the book, 'A Salute to Pioneers'.*

A Salute to the Pioneers

Many of us are not enthusiastic about our "pioneers". We look with disdain at and smirk about our living memorials, considering them relics. An elderly grandmother in a kerchief comes along, hunched over, barely able to walk. She sits down, wiping her tears from her eyes, remembering the old days. We respond, "Ah, what do you know, old lady? That's and old story. You are old-fashioned."

The old grandmother, having wiped her tears, keeps on walking. "you children don't know how much I suf-

fered for you," she utters. "May you never have to go through that."

Or an old man comes along, leaning on his cane, barely dragging one foot after the other. "Children, don't squander your time and money; don't waste your life daydreaming. It was not that way once. You have a house but you complain, while we lived in a shack and thanked God for even that much. You drive horses and are angry when somebody passes you in a car, while we walked a hundred miles with bread and salt on our backs to feed you, the hungry ones."

We respond, "Hey, grandpa, grandpa, that was long ago. Times have changed. Canada is a free country. We ought to get what's coming to us. We're not farm hands."

And grandpa answers, "Children, children, that's not right. We worked too hard for you and taught you too little."

Over by the road stands a small empty house behind the trees. The white walls have turned grey and the wind has blown away the thatched roof. But I remember how, not too long ago, grandmother whitewashed the wall while grandfather fixed the hole in the roof.

Today we often scorn this vacant cottage, saying. "Why is that scarecrow standing by the road, a thorn in people's eye? It shows that we haven't escaped our immigrant roots. It should be torn down and burned so there won't be a trace of it left."

No, sir, that is not the way. We should go to the deserted house, whitewash the walls, put on a new thatched roof and cherish it as a memorial reminding us and our children that our forefathers lived there and created good things for us from it.

There is so much of that good that a whole history could be written about it. Our fathers and grandfathers started with nothing. From their oppressed land they came empty-handed. The oppressors had given them neither education, help nor leadership. Here they started with a spoken or written knowledge of English, without a cent or any advice, only with a will as strong as steel and a complete faith in God, who heard their prayers and blessed their homes.

Let us honour that old grandmother and grandfather who provided the foundations for our work, who equipped us for life and gave us rules. Let us also salute that empty cottage - that ragged unpainted orphan standing by the road, because that is where our ideal was born and all good things conceived.

Honour to you, dear grandpa!
Honour to you, dear grandma!
A salute to that cottage
Where you once lived,
Because from it our parents
Brought us good.
Honour to you pioneers!

Mykhailo Kozak
Ukrainskyi holos, 26 November 1941

Manitoba Day & Ukrainian Canadians

Manitoba celebrated its 139th anniversary as a province on May 12 (1870-2008) and has a population of slightly more than one million citizens. Of these citizens, Ukrainian Canadians constitute a population of about 150,000, evenly divided between urban (mostly Winnipeg) and rural areas. Ukrainian Canadians have played a major role in the history and development of Manitoba beginning in 1891.

Ukrainian Manitobans began as an agricultural community, farming in four prominent areas of Manitoba. Ukrainians thrived here on mixed farms as well as grain farms, opening up Manitoba as part of the Canadian prairie agricultural "bread-basket." The first two of four settlement waves of Ukrainians to Manitoba were in fact to these agricultural areas. Some of these Ukrainians, needing further work, also became employed in the railway industry and logging.

The last two waves of settlement have been very much urban in character, and have added much to the fabric of Winnipeg - small business, education, social work professions, and the trades.

CONTINUED ON PAGE 28

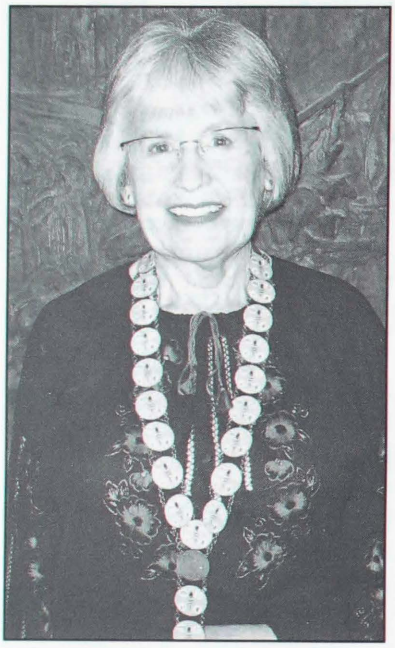

Zennia Yuzik
National UWAC President

MOTHER'S DAY

We greet all mothers, grandmothers, and stepmothers, wishing them good health and many happy years with their families. A mother's love is as constant and never-ending as the passage of time, and a mother's life is one of devotion and many sacrifices. We express our gratitude with love and appreciation not only on Mother's Day, but also throughout the year.

We should also remember all Godmothers and special aunts on this day, with thanks and appreciation for their love and support. God bless all these wonderful women in our lives.

WORLD FEDERATION OF UKRAINIAN WOMEN'S ORGANIZATIONS

1. The UN has adopted "Blue Heart" as the symbol of action against Human Trafficking.

Campaign Blue Heart - Action Against Human Trafficking: People everywhere are called upon to join Campaign "Blue Heart" to permanently stop this violence, and achieve equality for all women. By wearing the Blue Heart, each person can spread information about the trafficking of humans. WFUWO calls on the women in all Ukrainian organizations to join this campaign of the UN against this terrible ongoing tragedy. The blue heart represents the sadness and sacrifice of human trafficking, while reminding us of the cold hearts of those who are involved in this horrific activity. WFUWO is presently working on this project "Blue Heart", and will send information when plans are completed.

2. The WFUWO Committee to the United Nations, under the chairmanship of Nadia Shmigel, has put in a lot of work and effort, and deserves many thanks. Thanks also go out to Moki Kokoris for her participation in the conference, the theme of which was "Climate Change and its Effects". Her work was highly valued, and was recognized by UN's Vice-General Secretary, and will be submitted to the General Secretary. WFUWO thanks Pani Shmigel and Pani Kokoris, and all the members of the World Federation of Ukrainian Women's Organizations UN Committee for their work and their representation of WFUWO at the United Nations.

ANKETY

We urge all the branches who have not yet submitted their ankety to send them in as soon as possible, as the deadline date is fast approaching.

To date we still have a significant number of branches who have not yet fulfilled their obligations. Your ankety must be sent in soon if you wish to participate in the convention.

A heartfelt thanks to all the branches for their generous donations. It is your donations that help us with the work we are doing.

CONVENTION - 2009

When you receive your convention information, you will notice that the first UWAC session is taking place on Thursday, August 6th from 4:00 - 5:30 PM. We ask you to make your travel arrangements so that you arrive in time to attend this first session.

REPORTS

We are again urging the Provincial Presidents and Convenors to submit their reports by the end of May for printing in the UWAC Convention Booklets. Each convenor may write her own report, or, she may send it to her respective Convenor Chair, well ahead of the deadline date, to be included in the general report.

The names and addresses of the Convenor Chairs were included in our last newsletter.

PROMIN ANNIVERSARY

We are reiterating the announcement that we will be commemorating the 50th Anniversary of Promin at the the National Convention. This commemoration will be held at the noon luncheon on Friday, August 7th.

It is our hope that on this Anniversary Milestone of the publication of our very own journal, we truly realize how fortunate we are to be living in a country where we are allowed the freedom to have our own press, where our thoughts, our purpose, our ideals, our ethnic soul is not suppressed. We must value this freedom, and each day give a prayer of thanks that we live in a country where freedom prevails. The freedom we enjoy should not be taken for granted.

Let us cherish this journal, which helps us to stay connected in this vast land. It serves us in many ways, it keeps us informed, updated, and in it we can share that which is in our hearts.

May we suggest that to truly mark this milestone, we should strive to achieve an easily attainable goal. We encourage each member of UWAC to celebrate this anniversary by becoming a subscriber to Promin. Many non-members of UWAC subscribe to and enjoy reading Promin. We receive much positive feed-back from members, non-members, and, yes, even from men. Good comments from non-members underscore the quality of our journal. We should all be very proud of it.

UKRAINIAN VOICE

The year 2010 marks the 100th Anniversary of the publication of the Ukrainian Voice, which is the organ of the Ukrainian Self-Reliance League. This publicatiom played a very important role in the growth and development of all our Ukrainian Institutions. It was part of the "glue" which held the people together, kept them on the "same page", and informed them about what their counterparts in other parts of Canada were doing. It played a crucial part in the development of Ukrainians as a distinct ethnic community. Sonja Bejzyk, the president of the Board of Directors, has issued an appeal to help them mark this milestone in an appropriate way. Her suggestions include:

1. Encourage UWAC and USRA branches to hold fundraising events in support of the newspaper.
2. Encourage members to make donations to the Press Fund of the newspaper.
3. Conduct a campaign to find new subscribers to the Voice. We propose that all subscribers and all supporters purchase two Ukrainian Voice shares for $50.00. Such buyers will be entitled to a year's subscription of Ukrainian Voice. Buyers of three shares for $75.00 will receive a subscription for two years.

Let us all answer this call. We owe it to this long-standing publication to support it and keep it coming to us.

ADVERTISEMENTS IN PROMIN

Our long-standing Promin Convenor, Halia Scherbluk, has worked diligently on ideas for financial support of Promin. One of these ideas was soliciting more advertising in the journal. We whole-heartedly support this idea. Promin goes out to every part of the country, and what better way for Ukrainian Businesses and Professionals to reach our people. We are calling on the Promin Convenors - National, Provincial, and Local - to organize a campaign in their respective provinces and communities which would approach the businesses and professionals to buy advertisements in our journal. This would provide a two-fold benefit: first, that of promoting the establishments run by our own people, and secondly, financial support for our journal.

У кого мама рідненька,
у того сорочка біленька.

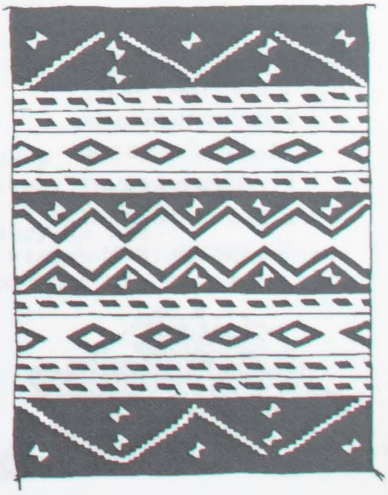

For Our Children
Нашим Дітям

КАЗОЧКА ВІД МАМИ

Роман Завадович

Як настане вечір,
Тихо і злегенька,
Українську казку
Каже мені ненька;
Я тоді до неньки
Тілом всім тулюся -
Бо цікаво слухати
і боюся.

Ось князівна-краля
У неволі в змія,
Лицар побиває
Змія-чародія;
Ось і чарівниця,
Згорблена бабуся -
Ох, цікаво слухати
І боюся...

Як настане вечір,
Тихо і злегенька,
Українську казку
Каже мені ненька,
Каже мені казку
Рідними словами -
Ох, яка то люба-мила
Казочка від мами!

БАБУСЯ

Наталя Кібець

Слово любе -
Мов перлина . . .
І ясний спокій душа огорта,
коли дитя схиля
голівку - золото,
До вашого щасливого лиця.
І ручки простяга
крихіточки,
Очима просить,
ну, візьміть мене,
І зацвітуть в очах
веселі блискітки,
Заб'ється серце . . .
Гордість огорта . . .
Живіть і будьте ви
щасливі всі бабусі,
Передавайте внукам
досвід життьовий,
Євшаном - зіллячком
частуйте,
І зберігайте чистий
погляд їх очей.

МАМІ

О, Мамочко!

Травневий блиск, травневий чар
І квітки з ярих піль і лук
Приносимо Тобі, як дар,
Тобі схиляємось до рук.

Ти - сонечко для наших віч
Весь довгий рік - і вдень, і в ніч,
Тому в неділю цю святу Тобі
приносимо яркрасу,
при звуках дзвонів і пісень
Святкуємо Твій, Мамо, День.

М Е Т Е Л И К

Слова з журналика "Весна"
Музика Є. Вавринюка
Форт. супр. С. Яременка

Жваво

Ой, ме - те - ли-ку шви-день-кий, по - че - кай ме - не, ми -лень-кий,
за то - бо - ю все га - ня - ю та ні - ко - ли не спій - ма- ю.
Чом від ме - не ти вті - ка - єш? Чо - му ближ-че не сі - да -єш?

2. Ой, ти, хлопчику хитренький,
Не дури мене, любенький,
Бігай ти хоч цілу днину,
Біля тебе не спочину,
І не дам себе спіймати,
Доки можу ще літати.

3. Ти, метелику шви-день-кий,
Літай, літай, ти,саменький,
Я колись тебе спіймаю,
А тепер часу не маю.
Мене пташки в лісок кличуть,
І гарненько так щебечуть.

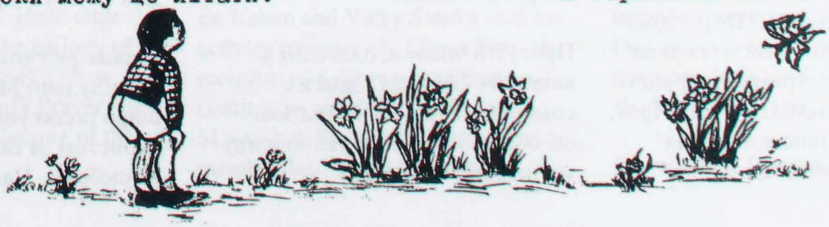

Вшанування членок

Йорктон, Саскачеван

З ліва на право: Параскевія Семенюк, Єлисавета Білан, Олеся Піць, Славка Скварчук, Маріянна Тріщук

Відділ Союзу Українок Канади ім. Олени Пчілки в Йорктоні, Саск. влаштував Свято Членства. В неділю 1-го березня 2009 р. гарне число членок спішили до церкви на Св. Літургію, тримали свічки і також йшли з тацею. Отець Прот. Мирослав Слашінський після недільної Служби відправив особливий Молебень в намірі організаційного добробуту і за здоров'я членок.

Присутні членки, одягнені у вишитих блузках і довгих спідницях, тримали запалені свічки - і все це спонукало щиру молитовну атмосферу.

Після молитов у церкві всі були запрошені до Української Православної Авдиторії на продовження свята. Хористи відспівали "Отче Наш" а о. Прот. Мирослав поблагословив страви пісного обіду.

Після обіду програму почато вступним словом культосвітньої референтки Параскевії Семенюк, яка покликала голову Відділу пані Єлисивету Білян до привіту. Пані Єлисивета щиросердечно привітала всіх присутніх і подякувала всім членкам за їхню співпрацю.

Інші привіти висловили:
1) Парох громади - о. Прот. Мирослав Слашінський
2) Голова Церковної Управи - пан Ярослав Кабан
3) Заст. Голови Ордену Св. Андрея Йорктонського Відділу пан Іван Панків

Комітет Членства - Лорі Кабан і Вікторія Стенка - прочитали короткі життєписи про пані Олесю Піць, яка була вшанована грамотою за 60 літ постійного членства і також про пані Славку Скварчук, яка отримала грамоту за 50 літ постійного членства. Наш Відділ під час річних зборів вирішив вділити для пані Славки Скварчук почесне довічне членство що і було довершено сьогодні.

Слово в імені вшанованих членок говорила пані Олеся Піць, висловлюючи, яке велике задоволення вона переживала, коли сповняла численні обов'язки для Союзу Українок Канади.

Перша заступниця голови нашого Відділу пані Маріанна Тріщук щиро подякувала отцеві, дякам і хористам за Божественний Молебень; Наталії Гишка і Надії

Мігайчук, які доглянули реєстрацію гостей при вході до авдиторії; кухаркам - Лелії Прокопчук і Гені Сіталскій і їхнім помічникам за приготовлення і видання обіду; голові Відділу за умілий провід, всім які брали участь у програмі, і всім, присутнім.

Піснею "Де згода в родині" і молитвою "Достойно" закінчено свято.

З нагоди цього дня наш відділ висилає сто доларів на прес-фонд "Променя".

Культосвітня Референтка
Параскевія Семенюк

Славка Скварчук, Єлисавета Білан, Олеся Піць

Membership Recognition

Yorkton, Saskatchewan

The UWAC, Olena Pchilka Branch in Yorkton, Sadk., held a Membership Recognition Program on March 1, 2009. This event began with the Divine Liturgy during which UWAC members served by holding candles and in the Sunday offering. Very Rev. Father Mel Slashinsky served a special Moleben for the health of all members and success of the organization. Members dressed in embroidered blouses and long black skirts, while holding lit candles brought on a meaningful spiritual atmosphere.

Following prayers in Church everyone was invited to the Ukrainian Orthodox Auditorium for the continuation of our membership program. Head table guests marched in to the melody of the UWAC hymn. The church choir members sang the Lord's Prayer, and Father Mel gave the blessing of the noon meal.

Following a delicious lenten meal, the program began with the opening remarks by Ed-cultural Committee member, Pauline Semeniuk, who called upon UWAC Olena Pchilka Branch president Elsie Bilan for her greetings. Elsie enthusiastically greeted everyone, expressing sincere gratitude to Father Mel for his spiritual guidance and to all members for their consistent cooperation. Other greetings followed: Parish priest, Very Rev. Mel Slashinsky; President of UOCC of Holy Transfiguration Executive, Mr. Gerald Kaban; and First Vice-president of the Order of St.Andrew, Yorkton Chapter, Mr. John Pankiw.

Membership committee members Lorrie Kaban and Vicky Stenka read the activity resumes of : Olesia Pitts, the recipient of a 60 year certificate of continuous membership; Sally Skwarchuk for 50 year continuous membership. During our annual meeting it was resolved that Sally Skwarchuk should be honoured as a life-honourary member of our branch which was fulfilled at this time.

Speaking on behalf of the honorees, Olesia expressed how much personal satisfaction she experienced in being a member of the UWAC Olena Pchilka branch, and this recognition was very much appreciated.

Our first Vice-president, Maryann Trischuk expressed gratitude to the following: Very Rev. Fr. Mel for the prayers in Church; the cantors and choir members for singing the Moleben; Natalie and Nadine for minding the registration table; Jean and Lillian and their helpers for preparing and serving the noon meal; all the individuals who helped in preparing this Recognition Day and to everyone present. The program concluded with singing of "De zhoda v rodyni" and "Dostoyno".

Submitted by Paraskeva Semeniuk

Річні збори СУК, Відділу св. кн. Ольги
при Катедрі св. Володимира, Торонто

Ці збори відбулися 25-го січня 2009 р. в залі під Катедрою при численній участі присутніх. Отець Володимир провів молитву та поблагословив.

Після смачного обіду, який був приготовлений Анною Москалюк, Клавою Матвіїв, Лізою Звірховською та іншими панями з господарчого комітету, збори відкрила Голова Відділу Анна Троян.

Хвилиною мовчанки вшановано пам'ять тих членок, які відійшли у вічність.

Наталя Турукало привітала присутніх своїм віршем "З Різдвом Христовим".

На початку присутні вислухали коротку доповідь про визначні події нашої історії: проголошення незалежності Української Народньої Республіки 22 січня 1918 р. і Свято Соборности 22 січня 1919 р. - Злуку Української Народньої Республіки і Західньо-Української Народньої Республіки.

Також віддали шану героям Крут, котрі полягли в нерівнім бою з московсько-більшовицьким загарбником, захищаючи своїми грудьми рідну Україну.

Цю історичну пригадку приготовила Євгенія Мельничук, а їй допомогли виконати Клавдія Матвіїв та Олена Ринковська.

На предсідницю зборів вибрано Євгенію Мельничук і добр. Катерину Сенцьо, секретарку - Наталію Ємець. Докладно написаний протокол з минулорічних зборів відчитала Наталія Ємець. Голова Анна Троян представила звіт з праці Відділу у 2008 р.

Хочу звернути особливу увагу тільки на декотрі, найбільше важливі події, котрі відбулись у нас у 2008 році.

За велику, добровільну працю для добра церкви, взагалі для канадського суспільства 6 членок нашого Відділу були нагороджені Ontario Volunteer Award, а це - Ліда Мельник, Єфрозінія Літвінова, Олена Олексюк, Мінні Пилипів, Валентина Шевчук, Марія Сухар.

Також було проведено багато цікавих імпрез. Вшановуючи пам'ять великого гетьмана України Івана Мазепи, його сміливі задуми визволити Україну з-під панування Москви, було проведене особливе дійство. Владика Юрій в сослужінні оо. Богдана та Володимира відправив панахиду. У своєму слові пригадав постать того великого сина українського народу, його сміливі задуми і дії, щоб визволити Україну з-під московського гніту.

Після того в авдиторії Катедри п. Дарія Павлюк представила глибоко-продуману аналізу епохи, а також задумів, зусиль і діяльності Івана Мазепи, його політики. Можна також було подивляти постать гетьмана і його оточення в історичних костюмах на тлі його двору і дворян. Це доповнювало образ.

Велике зацікавлення присутніх членок і прихожан викликала інша небуденна подія. У жовтні наша авдиторія під Катедрою перетворилась на велику залю картин нашої членки Олени Латишко, котрі усі могли оглянути й подивляти. Також прослухали поезію п. Миколи Латишка, котрою він зачарував усіх присутніх. Це була справді велика, душевна насолода для тих, хто прийшов, оглянув чудові картини, почув поетичні твори автора.

Особливо важливо відмітити, що на місячних зборах у листопаді ми вшанували пам'ять 10 мільйонів жертв голодомору - геноциду українського народу. Членки Надя Стасів, Галина Савранчук, Катерина Щербань та Віра Легка, котрі пережили це страхіття, поділилися з присутніми своїми спогадами про ті чорні дні свого життя і цілого

українського народу.

Після звітів Голови, заступниці К. Матвіїв, секретарки Г. Савранчук, кореспонденційної секретарки добр. К. Сенцьо і скарбнички Олени Ринковської наступили звіти голів комітетів: Олі Миханюк - голови Церковного Комітету, Валі Маслівець - Базарового, Віри Лободовської - Милосердя і представниць до Канадської Ради Жінок - Олі Станько, Раї Юхименко - Комісії Здоров'я, також Контрольної Комісії - Олі Станько, котра подякувала Голові Анні Троян, скарбничці і цілій Управі за всю велику пророблену працю.

Добр. К. Сенцьо від імені Номінаційної Комісії представила нову Управу Відділу, голів комітетів і представниць: Голова - Анна Троян, секретарки - Г. Савранчук і Марія Волошенюк, кореспонденційна секретарка - добр. К. Сенцьо, скарбничка - О. Ринковська.

Присутні бурхливими оплесками схвалили новообрану Управу, голів комітетів і представниць до других організацій.

Дай нам, Боже, сили, здоров'я і наснаги ще той рік і наступні, що перед нами, працювати віддано і зробити якнайбільше доброго для нашої Української Церкви в Канаді, для України та Канади.

Піснею "Де згода в родині" і молитвою, котру провела добр. Сенцьо й усі присутні, збори закінчено.

Євгенія Мельничук

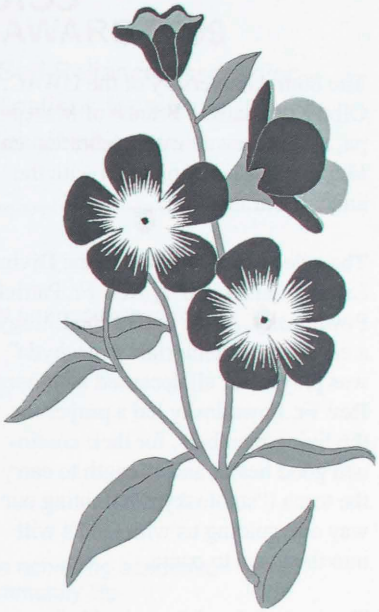

RELIABILITY Since 1973
athens printing
COMPLETE IN HOUSE SERVICES
From Creative Design to Final Product
Black on White to Full Colour

PENNY SALE TICKETS
- Tickets of all Kinds
- Business Stationery & Forms
- Business Cards
- Labels & Stickers
- Brochures & Catalogues
- Newsletters & Booklets
- Invitations & Announcements
- Complete Bindery Services
- Layout & Graphic Design
- Also Continuous Forms

DIGITAL IMAGING
BLACK & WHITE FULL COLOUR

1480 Barton Street East, Hamilton, Ontario L8H 2W9
Tel: 905 549-6719 Fax: 905 549-7645 e-mail: info@athensprinting.ca

UWAC, Olha Kobylianska Branch, Mazeppa SK celebrates 80th anniversary

The 80th Anniversary of the UWAC, Olha Kobylianska Branch of Mazeppa, Saskatchewan was celebration on May 4, 2008, in conjuction with the annual "khram".

The celebration began with the Divine Liturgy, celebrated by Rev. Fr. Patrick Powalinsky. At the end of the Liturgy, a candlelight memorial "panachyda" was prayed for all deceased members. Rev. Fr. Powalinsky led a prayer for the living members, for their continued good health and strength to carry the torch ("smoloskyp"), lighting our way and guiding us with God's will into the years to come.

The potluck lunch began with the Lord's Prayer. Zenovia Duch opened the celebration program with the UWAC hymn. President, Sylvia Korol presented a brief highlight of the UWAC and paid tribute to past Presidents and members who have entered into eternal rest.

Each member was presented with a "hramota" for years of service, together with a beautiful print, "Our Daily Bread", by artist Larissa Cheladyn, for the contribution of treasured memories.

Sitting: Shirley Makowsky, Emily Kyba, Sylvia Korol (President), Doris Makowsky (Secretary), Joanne Zawislak.
Standing: Rev. Fr. Patrick Powalinsky, Marlene Korol, Victoria Korol, Rosie Kyba, Rosie Remenda
Missing: Audrey Yaholnitsky, Lena Korol, Mary Sniatinsky

Congratulations were extended by provincial and national executives. *Na mnohi lita* to all!

Submitted by
Doris Makowsky
Promin Convenor

Бог не годен всюди бути,
тому маму сотворив.

CYMK SCHOLARSHIP AWARD 2009

The Hamilton Branch of the Ukrainian Self-Reliance Association of Canada (TYC) invites applications for the Dr. Stephen Klimasko CYMK Scholarship Award

Award: The Dr. Stephen Klimasko CYMK Scholarship Award

Open to: Students who have been accepted and entering into a first year post secondary school institution in September 2009

Amount: $1,000.00 - This year on the 60th Anniversary of Hamilton TYC

Number of Awards Granted: One (1)

Deadline: July 23, 2009

Qualification: The applicant must be of Ukrainian-Canadian ancestry, be achieving academic excellence and be involved in CYMK and in Ukrainian community life

Criteria: The Dr. Stephen Klimasko CYMK Scholarship Award will be presented annually to a member of CYMK who achieves excellence in academics while providing leadership and contributing to the growth and development of CYMK. The recipient must be a student accepted and entering a first year post-secondary school institution September 2009. The applicant must be maintaining a high academic standing. Applicants must demonstrate that they have taken initiatives to build CYMK as an organization. Preference will be given to CYMK members who currently hold executive positions and who are also involved in the greater Ukrainian community.

Donor: This scholarship, created in 2000 to recognize the 50th anniversary of Hamilton TYC, is donated annually in honour of Dr. Stephen Klimasko, a founding member of this organization.

Reply Requirements

In fewer than 500 words, typewritten and double-spaced, please indicate why you think you should be considered for this award, based on the criteria outlined above.
Please indicate the number of years you have been a member of Jr. & Sr. CYMK
Please include the following information on a cover page to your reply:

Name
Address (Permanent and current, if different than permanent)
Telephone (Home and alternate)
Date of Birth
Name and Address of Educational Institution

Please submit your written reply, resume, transcripts, and two letters of reference to:

The Dr. Stephen Klimasko CYMK Scholarship Award
c/o Hamilton TYC
851 Barton Street East
Hamilton, ON
L8L 3B4

Всеканадський конкурс художніх творів " 300 років Мазепинства "

Посольство України в Канаді спільно з Лігою українців Канади запрошують усіх бажаючих взяти участь у Всеканадському конкурсі художніх творів української молоді в Канаді "300 років Мазепинства".

Конкурс приурочений до 370-річчя від дня народження Великого Гетьмана, славного сина українського народу Івана Мазепи та 300-річчя подій, пов'язаних з воєнно-політичним виступом Мазепи й укладенням українсько-шведського союзу під час Північної війни 1700-1721 років.

Метою конкурсу є привернути увагу молодого покоління канадців українського походження до постаті Івана Мазепи, який своєю діяльністю дбав про українську культуру та заклав основи українського визвольного руху.

Дана акція проходить під гаслом "Маєш національну гідність - шануй Мазепу!" Конкурс підтримується Конгресом Українців Канади та Світовим Конгресом Українців.

Детальна інформація про конкурс розміщена на веб-сайті Ліги Українців Канади http://www.lucorg.com та веб-сайті Посольства України в Канаді http://www.ukremb.ca. За додатковою інформацією можна звертатися до Голови Конкурсного комітету Володимира Паславського за телефоном 416-516-8223 або електронною поштою director@lucorg.com.

Будемо раді вітати роботи учасників на конкурсі. Переконані, що участь у конкурсі стане для всіх гарною нагодою познайомитися ближче з історією українського народу та віддати шану Великому Гетьману України.

All-Canadian Mazepa Art Competition

The Embassy of Ukraine in Canada and the League of Ukrainian Canadians (LUC) are pleased to invite young Ukrainian Canadians to take part in an all-Canadian art competition as part of a larger Mazepa-related project.

The competition is dedicated to the 370th anniversary of Hetman Ivan Mazepa's birth, as well as the 300th anniversary of the Battle of Poltava, Mazepa's death, and the Ukrainian-Swedish Union.

The purpose of the competition is to attract younger generations of Ukrainian Canadians to understand better Ukraine's history and the stature of Hetman Mazepa, who did much to develop Ukraine's culture and lay the foundation for Ukraine's independence movement.

The Mazepa-related project goes under the motto: "Have Your Pride - Honour Mazepa," and the competition as an important part of this project is supported by the Ukrainian Canadian Congress and the Ukrainian World Congress.

Detailed information about the competition can be found on LUC's website http://www.lucorg.com and on EUC's website http://www.ukremb.ca.

For additional information, please competition the Chair of the LUC-Embassy Mazepa Art Competition Committee, Volodymyr Paslavskyi, at (416) 516-8223 or director@lucorg.com.

We will be pleased to welcome your artworks at the competition. We are certain that the participation in the competition will give you the opportunity to become better acquainted with the history of the Ukrainian nation and to give due respect to the life and achievements of Hetman Ivan Mazepa.

UWAC NATIONAL EXECUTIVE
КРАЙОВА УПРАВА СУК

Front row, L to R: Marie Kishchuk, Vesper Kowalsky; Zennia Yuzik, Joanne Prebushewsky-Danyliuk, Cecilia Kachkowski / Back row, L to R: Sylvia Boychuk, Vera Webster, Sylvia Gryba, Gloria Oleksyn, Lesya Foty, Fr. Taras Makowsky, Adele Trischuk, Dobr. Joanne Makowsky, Alicia Klopoushak, Patricia Yuzik / Missing from photograph: Mary Budzak, Sonia Sokyrka, Cheryl Woloschuk, Anne Klopoushak, Sonia Pillipow

Неша такого крашу,
щоби купив тата й машу.

Update!

56th Ukrainian Self-Reliance League Convention

Will be held at the Ramada Inn
1818 Victoria Avenue, Regina, Saskatchewan
Reservations 888-284-6872

August 6 - 9, 2009
Convention registration deadline: June 15, 2009
Hotel reservations deadline July 5, 2009
for
Flight schedules, contact Will Shiplack at 888-284-6872

For more information regarding program outline, registration forms and hotel reservations contact your local Branch Executive or visit our website at www.usrl-cyc.org

or contact

Orest Warnyca (584-0501); e-mail owarnyca@accesscomm.ca
or
Natalie Ostryzniuk (585-0934); e-mail nostry@accesscomm.ca

##################

56-ий З'ЇЗД
Союзу Українців Самостійників

Відбудеться в Ремеда Ин
1818 Викторія Ев., Реджайна Саск.

6 – 9 серпня, 2009

An Important Educational Initiative in Ontario

The Ukrainian Professional Teachers Association of Ontario held their successful inaugural Meeting on March 26, 2009. All Public, Catholic and Private school teachers, including student teachers and retired teachers of Ukrainian background in the GTA are invited to participate in the Association.

GOALS:

- to enhance professional growth among our members
- to monitor the implementation of the Holodomor curriculum initiatives at TDSB and other school boards
- to encourage focused political action: the election of school trustees

Questions may be directed to
(416) 242-5361, (416) 875-2004 or (905) 895-9414

Please send agenda suggestions and names and URLs of potential members to
amelnyk@hotmail.com

Чоло маша не дала,
толо не купиш
і в пана.

Материя молитва
із дна моря
витягає.

PROMIN SUBSCRIPTION FORM / ПЕРЕДПЛАТА НА ПРОМІНЬ

Give a Promin subscription as a gift to a friend or relative anywhere in the world OR
Use this form for a new or renewed subscription for yourself.

Gift _____ New Subscription _____ Renewed Subscription _____

Name _____

Address _____

City _____ Province _____ Country _____ Postal Code _____

If GIFT indicate from whom _____

Cheque or money order enclosed in the amount of $ _____ for _____ year(s) at $25 or $30 a year

Canada $25 a year, other countries $30 a year - В Канаді $25 на рік, в інших країнах $30 на рік

PROMIN - BOX 57268, JACKSON STATION, HAMILTON, ONTARIO, CANADA L8P 4X1

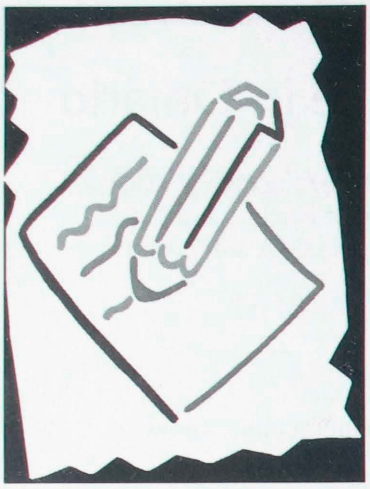

From our Readers
Від наших читачів

It gives me great pleasure to comment on such a prominent journal. I have been a subscriber from the very first issue and enjoyed reading every one since. May God bless you and grant you great success in all your future publications.

Doris Makowsky, Mazeppa SK

У прилозі є чек на продовження Променя. Щиро дякую за такий гарний місячний приятель для мене.

Verna Harris, Foam Lake SK

Please find my renewal cheque enclosed. We enjoy reading Promin each month, and now, even my little granddaughters are beginning to show interest and ask questions about the children's pages.

Millie Walkovich, Pickering ON

Я дістаю журнал Промінь від початку його заіснування.

Для мене це є подих підкріплення українства, української культури, спадщини, всього що являється мені рідним.

Може бути і в англійській мові, щоби послужило англомовним читачам. Отже передплачуйте і читайте Промінь.

Шлю найглибші признання, вдячність за колосльну працю, вклад для поширення вельмизначного для всіх нас друкованого слова. На все добре!

Оля Горегляд, Ошава, Онт.

Having been a faithful reader of our Pomin for many years, I would like to say how much I have enjoyed reading every issue.

Also very much appreciated are the brief biographis of our Ukrainian heroes and heroines in English, as our grandchildren are not well versed in Ukrainain, but are still interested in learning more about Ukraine's history and literature.

Please keep up the good work, much like about Lesia Ukrainka in the February issue.

Alice Kowalsky, Saskatoon SK

CONTINUED FROM PAGE 13

Manitoba figures prominently in the life of Ukrainian Canadians. Both the Ukrainian Orthodox Church of Canada and the Ukrainian Catholic Church of Canada have their leadership headquartered in Winnipeg. Over 100 domed Ukrainian churches - some 23 in Winnipeg alone - form Manitoba's unique landscape.

In higher education, the Ukrainian Orthodox Church established St. Andrew's College in 1946, and it is presently located on the campus of the University of Manitoba. Likewise, the University of Manitoba established a Department of Slavic Studies in 1949 that has one of Canada's most prominent Ukrainian language and literature studies programs. The Centre for Ukrainian Canadian Studies was established in 1981.

Ukrainian Manitobans are equally represented in the arts. There are close to 100 Ukrainian folk dancing schools in Manitoba. Ukrainians in Manitoba are proud of the annual National Ukrainian Festival in Dauphin and Folklorama.

For the past 70 years, Ukrainian Manitobans have participated in the political process of federal, provincial and municipal elections for most of the parties. Winnipeg's Stephen Juba was a longtime mayor of the capital in the 1960's and 1970's.

All in all, Ukrainian Manitobans have made Manitoba a better place to live. Their contribution is enormous in the history of their province.

Happy 138th Birthday Manitoba!

Dr. Roman Yereniuk

As an everlasting wreath in loving memory of my mother, **Maria Tymchuk**, who passed away ten years ago on May 20, 1999, please accept this donation of $50 to the Promin Press Fund.

May she rest in peace and may her memory be eternal.

Nadia Dankowich
Oakville, Ontario

Forwarding a donation of $50 in honour and memory of my mother **Marie Skibinski Karasevich** - a mighty spirit.

May her memory be eternal!

Joan Karasevich Schellenberg
Dallas Texas USA

As an everlasting wreath in loving memory of my dear husband **Ulian Ewanchuk**, born September 8, 1927, entered into eternal rest on August 25, 2006. May his memory be eternal!

Ann U. Ewanchuk
North Battleford SK

Enclosing a donation of $100 to the Promin Press Fund as an everlasting wreath in blessed memory of **Dobr. Olja (Olia) Fil' (nee Krysiuk)**, who entered into eternal rest on February 27, 2009. Olja was active in many organizations, including the UWAC. May her memory be eternal! Vichnaya Pamyat!

Members of the UWAC,
Dominika Ohienko Branch,
Lac La Biche Parish District

Прошу прийміть від нас $50 в пам'ять моїх покійних:

Родичів -
Федора (1964) і
Анни Калин (1982)

Братів -
Івана (2003) та **Николи** (2008)

Сестру -
Марію Цьона (2007)

Вічна їм пам'ять!

Роман і Ольга Никифорук
Норт Бетелфорд, Саск.

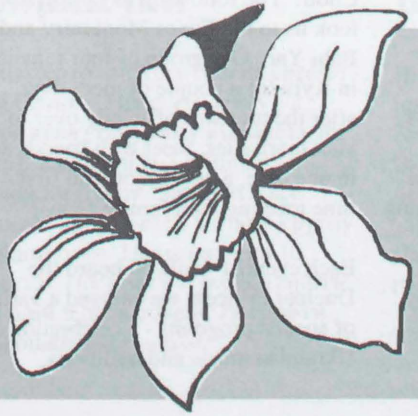

ДОБРО У КОГО Є ГОСПОДА

Тарас Шевченко

Добро, у кого є господа,
А в тій господі є сестра
Чи мати добрая. - Добра,
Добра, такого таки зроду
У мене, правда, не було,
А так собі якось жилось.
І добелось колись мені
В чужій далекій стороні
Заплакать, що немає роду,
Нема пристанища, господи!

Memorable Recipes

As we near the summer season, memories of last July's Riverboat cruise on the Dnieper River in Ukraine come to mind. It was, indeed, a most interesting and insightful experience. Having travelled to Ukraine many times previously, I was aware of and experienced first hand its great history, architecture, the arts and culture, the people and their kindness, their concerns and hopes for the future. However, I must say the experience of the cruise was different than my previous visits, and the fond memories will always remain with me.

We met some wonderful people with whom we developed lasting friendships. The cruise was extremely well organized by a travel company for the University of Alberta Alumni, which welcomed alumni from universities across Canada and the United States. Our group of four, Natalie Ball, Helen MacPherson, Dobr. Larysa Makarenko and myself, were the only Ukrainians on board, and as that fact became known we were often asked to explain, provide more details, etc. It was heartwarming to see first hand the genuine interest of non-ukrainians in learning about Ukraine, its history, past and present.

This wonderful experience began in Bucharest, Rumania where we stayed at the famous Intercontinental Bucharest Hotel, toured many historic sites including the colossal Parliament building and Churches. From here we travelled to Tulcea and the Danube Delta where we boarded the Dnieper Princess, arriving ten day later in Kyiv. The Educational focus, a series of lectures on board the boat included: Ukrainian history from the 10th century state of Kiev Rus to the present day; Impact of Crimea; A Century of Change; The Cossacks; Ukrainian Culture; Contemporary Ukraine and the Orange Revolution. Having discovered that I had been involved in the elections in Ukraine, the Cruise Director asked me to make a presentation on that experience. I was pleased to have the opportunity to share our experiences.

L to R: Helen MacPherson, Orysia Sushko, Larysa Vasianovych, Dobr. Larysa Makarenko, Natalie Ball

In Odessa we visited the Shevchenko monument and walked on the grand Potemkin Steps. The parks there honour the soldiers and sailors lost at sea. We attended a magnificat performance of "Madame Butterfly" at the famous Odessa Opera and Ballet Theatre.

Our next stop was at Sevastopol where we were entertained by the Black Sea Naval Fleet Ensemble. We were mezmorized by the Museum which housed an amazing panorama of paintings and relief object depicting the historic battles of Ukraine. The port is very picturesque and offers much for the tourist to see and enjoy. From Sevastapol we travelled to Bakhchisarai, where we toured the palace of the Giray Dynasty of the Crimean Khanate.

While visiting the Crimean resort of Yalta, we toured the Livadia Palace, the former summer residence of Russia's Romanov family and stately setting for the 1945 Yalta Conference.

We explored Kherson in the Tavria region, and boarded smaller boats to travel to the Delta where we visited a traditional fishing village and met with local residents in their homes. We also visited the Museum dedicated to Bohdan Chmelnystky.

In Zaporizhia we visited the Cossack Glory Museum and attended an exciting Cossack horsemanship show.

As we neared Kyiv the panoramic view of so many of the historic sites was breathtaking. The gold-domed churches, the statues, the view from the Dnipro was indeed spectacular. The excursion in Kyiv began atop Vladimir Hill, where Prince Vladimir supervised the baptizing of Kyivans after establishing Christianity in 988. The first evening in Kyiv we enjoyed a private performance of the Ukrainian National Choir. The following day excursions took us to the Caves Monastery and to Babi Yar. Our group of four remained in Kyiv for a couple of more days after the tour was officially over to visit more sites, meet with friends and in one case, a very emotional first time meeting with family.

Each evening while on board the Dneiper Princess we enjoyed a variety of special programs - a celebration of Ukrainian music and traditions,

including folkloric shows, wine-tasting, sing-songs, etc.

One of the many great experiences on this voyage was the culinary expertise of the chefs and staff. Their efforts were overseen by Larysa Vasianovych, a graduate of the Teacher's Institute in Kherson, who after several years in the teaching profession decided to change careers and completed studies at the Marine College in Kherson and other specifically related accredited courses, which qualified her to take on the position of Restaurant Manager on the Princess Dnieper for the Chervona Ruta Cruise Line, which she has held for the past 16 years.

Both the presentation of our meals and their taste were exquisite. The service was friendly but on a professional level. Menus featured a variety of local specialties as well as gourmet treats. Breakfast was served buffet style, while the remainder of the meals always included an appetizer, soup, the main course, and dessert along with our choice of wine.

One of the menu items we really enjoyed were the "syrnychky" served on the breakfast buffet. We discovered they were easy to make. Some of the other specialties we enjoyed were an eggplant appetizer, a solonyna appetizer and of course the caviar. The desserts were varied and very tasty.

This is but a brief overview of a memorable excursion, which I would recommend to anyone interested in a most enjoyable and worthwhile riverboat experience. OS

Syrnychky

2 cups dry cottage cheese (smoothed)
two cups all purpose sifted flour
3 eggs
2 tablespoons sugar
teaspoon of vanilla

Mix above ingredients until well blended. Form into a long roll. Cut into 10 pieces. Sprinkle with flour. Heat 3 tablespoons oil in frying pan. Brown rounds for a few minutes on both sides. Sprinkle with icing sugar. Serve with sour cream and fruit preserves or fresh fruit

Eggplant appetizer

Bake eggplant until soft. Peel and blend with 1 tbsp oil, garlic, salt, pepper. Serve in hollowed out tomatoe half. Garnish with thin slices of red pepper and a cucumber slice.

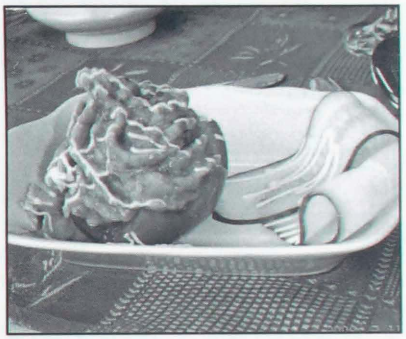

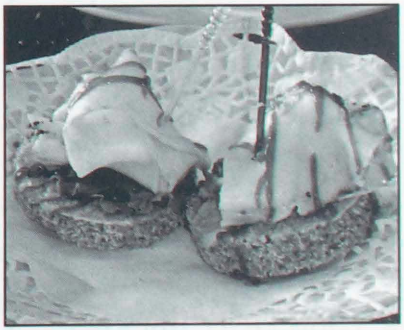

Лариса Олександрівна Васянович, Адміністратор Ресторана на теплоході Принцеса Дніпра має слідуючі академічні досягнення:

Педагогічний Інститут в Херсоні, Морський Коледж в Херсоні, Адміністративні Курси, 16 років працює із фірмою "Червона Рута".

Сирнички

Перетерти сир (dry cottage cheese) - дві баньки. Просіяти муку - 2 горнятка (таку саму кількість як сир). З'єднати із 3 яйцями і 2 ложки цукру. Замішати все разом. Зформувати рольку круглу по довгости. Покрайати на 10 частин. Посипати мукою. Парити на олій з двох сторін. Посипати порошковим цукром.

Баклажан

Пекти в печі а опісля зняти шкірку. Перемішати баклажан, оливу, часник, сіл, перець. Вибрати зерна із помідора, перекраєти на двоє, та вложити замішку із баклажану. Декорувати солодкою червоною паприкою свіжими огірочками.

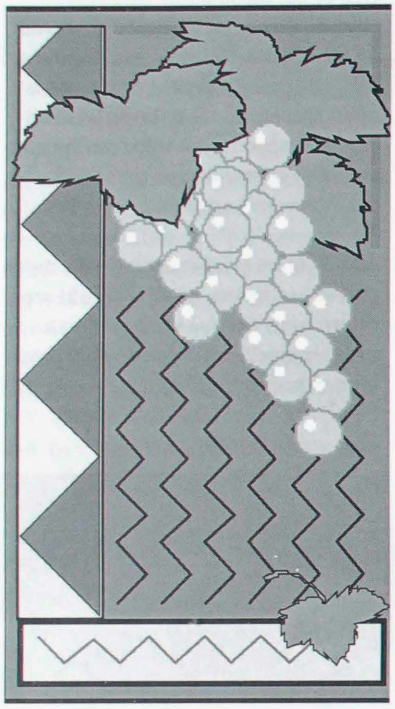

Crimean wine released in Ontario gets rave reviews

Massandra Muscat 2004, Black Sea Coast, Crimea, Ukraine

An extremely well-made fortified wine from Ukraine. Forceful aromas of muscat grape, orange blossom, orange pekoe tea, dried apricot and 'sweet' sherry dominate this lovely wine. Medium sweet, the ripe fruit is surrounded by balancing acids, suggesting this has a lot of cellar life ahead of it (3-6 years). It may also be enjoyed tonight around the nut bowl or with blue-veined cheeses.

Critic Reviews - David Lawrason -- This is a stunningly good and very sensual, sweet muscat dessert wine. So refined with such flavour depth that you almost forget it's sweet . Very pale, bright orange amber colour. Huge nose of sultana raisin, fig, honey, tea, dried apricot. Elegant, delicate and zesty, with apricot and nutty flavours. Excellent to outstanding length. Now to 2015. Tasted Jan 09.

This winery was founded in 1894 to make wine for the Imperial family. Aged in barrel for two years, it's a lovely medium-shade of amber-tangerine with pretty aromatics showcasing apricot/peach, floral notes, lemon meringue and orange peel. Sweet and medium-bodied on the palate, it's balanced by a fresh wave of acidity and has a mellow mouth feel followed by a nutty finish. Serve it as a flirty aperitif or with apricot cheesecake.

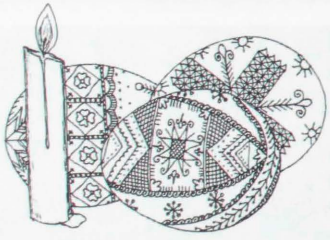

Христос Воскрес!
Воістину Воскрес!

бажає
Відділ СУК
ім. Лесі Українки
в Оттаві

Ліза Малярек, *Голова*
Марія Стадник,
Культ-Освітний Референт

Major Guide to Tracing Ukrainian Ancestry

UKRAINIAN GENEALOGY

by John D. Pihach

John D. Pihach's Ukrainian Genealogy is a guide to tracing one's Ukrainian ancestry in Europe. Consideration is also given to North American records that are specifically Ukrainian or relate to the immigrant experience. Because the overwhelming majority of people of Ukrainian origina in Canada and the United States have roots in western Ukraine or southeastern Poland, the guide concentrates on the resources of those regions. This handbook is intended primarily for those whose ethnic roots are Ukrainian, although some of the material in it may be useful to other groups with roots in Ukraine.

Orders can be placed via the secure CIUS Press online ordering system at www.utoronto.ca/cius, or by e-mail at cius.press@ualberta.ca or by contacting CIUS Press, 4-30 Pembina Hall, University of Alberta, Edmonton AB T6G 2H8. Tel 780-492-2973 / Fax 780-492-4967.

Cloth: $64.95 / Paper: $39.95

Birchwood
Realty Services Inc., Brokerage

Doris-Ann Masnyk

OWNER/BROKER OF RECORD
MARKET VALUE APPRAISER

416-520-5290

dmasnyk@trebnet.com

Consistent and attentive professional real estate services

SMITH MONUMENT COMPANY LTD.

ANDREW LATYSHKO
PRESIDENT/OWNER

BUS: (416) 769-0674
FAX: (416) 769-5677
TOLL FREE: 1-888-836-7771

349 WESTON ROAD
TORONTO, ONTARIO M6N 3P7

IN BUSINESS SINCE 1919

SHEVCHENKO FOUNDATION

THE UKRAINIAN CANADIAN FOUNDATION OF TARAS SHEVCHENKO

Helping Ukrainian Canadians since 1963

What does the SHEVCHENKO FOUNDATION represent?

- commitment to community
- financial assistance for cultural development
- sound administrative management
- security and stability
- an investment in community growth
- a lasting legacy for future generations

Support the Shevchenko Foundation so it can continue supporting our community!

www.shevchenkofoundation.com
or contact
Ukrainian Canadian Foundation of Taras Shevchenko
202-952 Main Street Winnipeg, Manitoba
R2W 3P4 Tel 1-866-524-5314

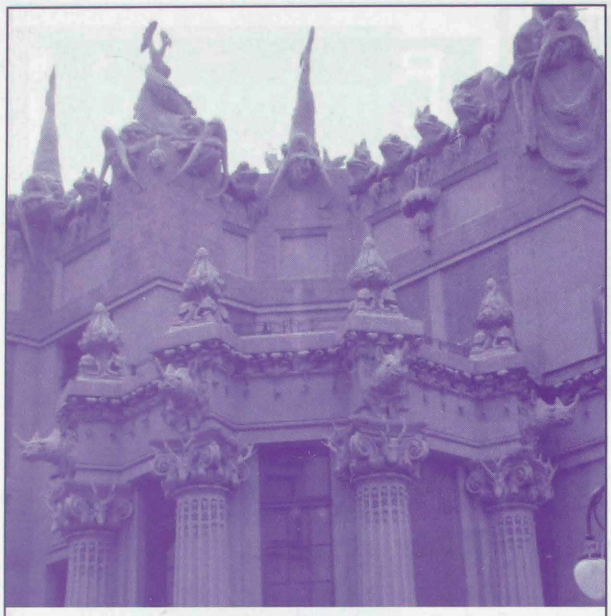

House of Chimeras in Kyiv – built in 1903 as a private home. Both inside and outside are decorated with quaint and unique sculptures depicting ancient sea creatures.

Statue of St. Volodymyr as seen from the Dnieper River.

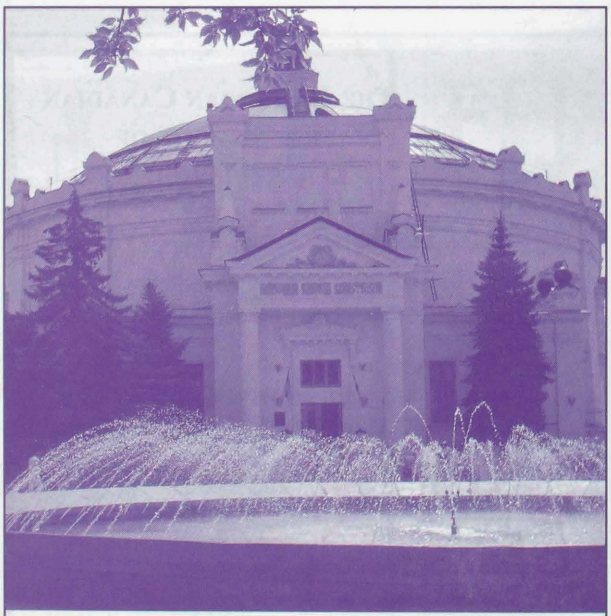

The Panorama Museum "Defense of Sevastopol 1854-1855" (during the Crimean War) houses a canvas (with relief objects) 14 m x 115 m, an area of about 1000 sq. m..

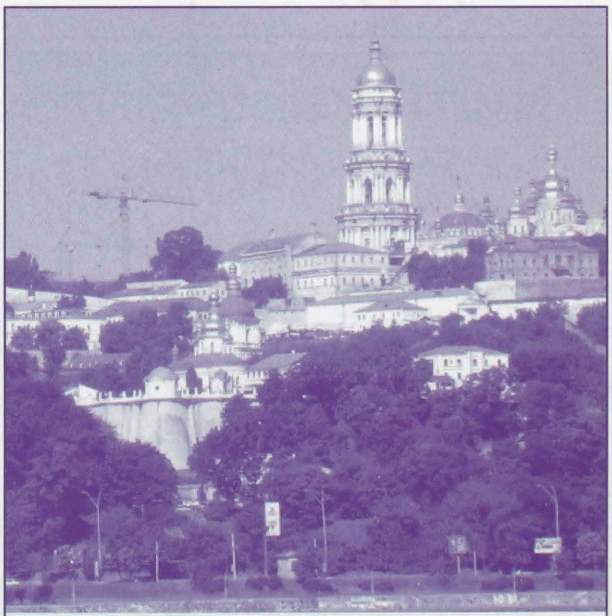

Kyivo-Pecherska Lavra on the high hills of the right bank of the Dnieper River.

MRS KATE HAWRYSH
ENA VISTA RD
, AB
1-Oct-2010

PM40011733 R09580
Return Undeliverable Canadian Addresses to:
PROMIN
Box 57268, Jackson Station
Hamilton, Ontario,
Canada L8P 4X1